

208
 peccata sua tondentes. Centurionis verba. **Math. viij.** Dñe n̄ sum
 dignus r̄. Et de h̄ deuotissimuz d̄ exemplū illud menteq; so licita
 speculandū qđ de beato hiero. Eusebius i ei⁹ transitu narrat Scri
 bit em̄ sic. Quidā frater ad locum accedens sanctissimū corp⁹ ihu
 xp̄i secū tulit qđ vbi hiero. vir dñi videre potuit nobis ei auxili
 antibus p̄stravit se i terrā p̄tinus et voce et lacrimis quātum po
 terat clamabat. d. Dñe qđ ego sum vt sim dign⁹ qđ sub tectū meum
 intres. Meruit h̄ peccator homo. Certe dñe non sum dign⁹. Nun
 quid ego melior suz quā om̄es patres mei. Tu moy si noluisti vno
 icu oculi te monstrare. Cur nūc tm̄ te humilias vt paciaris ad ho
 minē descendere publicanū et peccatorē. Cūq; primus ellz sacer
 dos erigēs se vir gloriolus gemibz flexis euz cunctis tenentibz ma
 gnis lacrimis et suspirijs et quāpluries peuciens pecc⁹ suum dixit
 Tu es dñs meus et de⁹ meus qđ p̄ me passus es an forte alius. Cer
 te tu es ille qui cū deus ellz solus an̄ tpa et sine principio gemitus
 a deo patre eterna et inuestigabili generatōne qui cū ipso p̄re et
 sp̄sando vnus deus es p̄manens illud qđ eras et es. itra vni⁹ pu
 elle corpusculū te clausisti fact⁹ homo. Tu nēpe es ille quē in ior
 dane baptizāre ioh̄e uox subito paterna celit⁹ itonuuit. h̄ inquit
 est fili⁹ me⁹ dilectus in quo michi bñ oplacui ipm̄ audite. Et sp̄s
 sanctus i te in columba descendēs te esse vnū cum p̄re et eodem in
 substantia declarauit. Tu bone ihesu p̄ me crucis tam grandis in
 tuo isto qđ cerno p̄ns corpe sup̄tulisti supplicium vt mortem quā
 meis incurrerā flagicijs interimeres et aias antiq̄z qđ dudū dia
 bolica nequicia infernalibus mansiombul. Detinebat recupares et
 totā humanā naturā qđ corruerat i mortem p̄petuā tuo cuz ipsa paci
 ficato patre ad vitā interminabilē reuocares. Tu es vita vitalis
 et amabilis atz iocunda. Multaq; alia addidit vba misterijs deu
 tissimis plena. Quibz fuitis vir dñi gloriolus sacramentuz suscipi
 ens ad terrā sup̄tinus redijt. Deinde man⁹ in modū crucis supra pe
 ctus tenens. Hymen̄is p̄phete vaticinium decātauit. Quo finito
 apparente luce quadam mirabili ex hac vita migravit. Elaboremus
 itaq; omnes vt cū omni deuocōe qua possum⁹ sacramētuz hoc fre
 quentē vt sic mereamur i hoc secul⁹ p̄ticipes fieri diuine gracie
 et in futuro sempiternae glorie in q̄ videbimus deum sicuti est qui
 viuūt et regnat p̄ omnia secula seculoz. Amen

Dominica oliuaz i mane de contemptu mundi ad quem nos xp̄us
 rex regū induxit verbo p̄iter et exemplo. **Sermo. lxx.**

Ecce rex tu⁹ venit tibi māluet⁹ sedens sup̄ asinam Stribū
 tur hec verba **Math. xxi. c.** et in euangelio hodierno in
 uigilandum est acuratissime ab omnibus nobis ne decipia
 mur a blandicijs pditozis mundi. Allicet equidē nos a p
 parētī suauitate dulciq; armonia bonoz tp̄alium. Cūsi p̄buerim⁹
 aures mentis immemores facti glorie celestis ruemus in pelagus